

Projekt

z dnia 22 października 2025 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W MIASTKU**

z dnia 30 października 2025 r.

w sprawie rozpatrzenie skargi

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153), art. 229 pkt 3 i art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) Rada Miejska w Miastku uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się, że rozpatrzenie skargi z dnia 25 września 2025 r. na Przewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska, Samorządności i Bezpieczeństwa Publicznego Rady Miejskiej w Miastku Mirosława Kwaśniewskiego nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Miastku.

2. Stwierdza się brak organu właściwego do rozpatrzenia skargi wskazanej w ust. 1.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Miastku do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

Uzasadnienie

W dniu 26 września 2025 r. do Urzędu Miejskiego w Miastku wpłynęła skarga R.S. na Przewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska, Samorządności i Bezpieczeństwa Publicznego Rady Miejskiej w Miastku Mirosława Kwaśniewskiego. W treści pisma Skarżący wskazał, że radny w sposób niewłaściwy zachowuje się wobec jego osoby.

Skarga była przedmiotem posiedzenia komisji Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 16 października 2025 r. Po zapoznaniu się z treścią skargi oraz obowiązującymi przepisami prawa, Komisja zarekomendowała, by uznać, że rozpatrzenie skargi nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Miastku oraz stwierdzić brak organu właściwego do rozpatrzenia skargi.

Kwestie dotyczące rozpatrywania skarg zostały uregulowane w Rozdziale 2 Działu VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: “k.p.a.”), gdzie nie tylko wymieniono organy uprawnione do rozpatrywania skarg, ale także przewidziano określony tryb postępowania.

Zgodnie z art. 227 k.p.a., przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

Stosownie natomiast do dyspozycji art. 228 k.p.a., skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia.

Z kolei przepis art. 229 k.p.a. stanowi, że jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: 1) rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa – wojewoda, a w zakresie spraw finansowych – regionalna izba obrachunkowa; 2) organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego oraz kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej – wojewoda lub organ wyższego stopnia; 3) wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – rada gminy; 4) zarządu powiatu oraz starosty, a także kierowników powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – rada powiatu; 5) zarządu i marszałka województwa, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – sejmik województwa; 6) wojewody w sprawach podlegających rozpatrzeniu według kodeksu – właściwy minister, a w innych sprawach – Prezes Rady Ministrów; 7) innego organu administracji rządowej, organu przedsiębiorstwa państwowego lub innej państwowej jednostki organizacyjnej – organ wyższego stopnia lub sprawujący bezpośredni nadzór; 8) ministra – Prezes Rady Ministrów; 8a) konsula – minister właściwy do spraw zagranicznych; 9) organu centralnego i jego kierownika – organ, któremu podlega.

Przepis art. 231 § 1 k.p.a. stanowi równocześnie, że jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ.

Jak wynika z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, rada gminy ze swojego grona może powoływać stałe i doraźne komisje do określonych zadań, ustalając przedmiot działania oraz skład osobowy.

Z przywołanych wyżej przepisów wynika, że komisje są powoływane ze składu rady gminy jako organy wewnętrzne, odpowiedzialne za rozpatrywanie spraw z określonych dziedzin. Prace komisji mają na celu jedynie usprawnienie procedowania organu kolegialnego, jakim jest rada gminy (rada miejska). Ustawodawca nie ceduje bowiem żadnych uprawnień w zakresie rozstrzygania wyżej wymienionych zagadnień przez komisje. Ostatecznie rozpoznaje je organ podczas sesji rady, podejmując uchwałę w określonym przedmiocie.

Odnosząc się do treści skargi należy stwierdzić, że dotyczy ona zarzutów sformułowanych przez skarżącego wobec sposobu realizacji obowiązków przez Przewodniczącego Komisji Ochrony Środowiska, Samorządności i Bezpieczeństwa Publicznego, który pełni swoją funkcję w ramach obowiązków radnego. Skarga nie dotyczy samej Rady Miejskiej w Miastku ani też trybu jej pracy.

Przepis art. 229 k.p.a. nie reguluje organu właściwego do rozpatrzenia skargi na działania radnego, ponieważ – jak wskazuje ugruntowany w doktrynie pogląd – mandat radnego jest mandatem wolnym, a przez to również

niezależnym. Oznacza to, że odpowiedzialność radnego ma charakter wyłącznie polityczny, czyli zastrzeżenia wobec jego działalności są weryfikowane wynikiem kolejnych wyborów, nie zaś poprzez działania dyscyplinarne innych organów. W związku z powyższym, nie jest możliwe wskazanie organu właściwego do rozpatrzenia skargi, jako że w obecnym stanie prawnym nie przewiduje się możliwości zastosowania postępowania skargowego wobec radnego. Skargi składa się natomiast do organów właściwych do ich rozpatrzenia (art. 228 k.p.a.).

W przedmiotowym stanie faktycznym i prawnym zasadne jest zatem uznanie, że rozpatrzenie skargi nie należy do właściwości Rady Miejskiej w Miastku i stwierdzenie braku organu właściwego do rozpatrzenia skargi.

POUCZENIE

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.